

MSB 216

MORE SEED AND BREAD

KORTE BIJBELSE BOODSCHAPPEN VAN

THE WORD OF TRUTH MINISTRY

oprichter: Otis Q. Sellers – directeur: David R. Hettema

Een Bijbelse toetsing van de waarheid

door M.B. Hammond

Het *toetsen van de waarheid* is gewoon een andere manier van zeggen: “Wat is de echte waarheid?” Is jouw begrip van de Bijbel de echte waarheid? Wat zijn de leugens die satan onder de mensen heeft verspreid? Laten we onze toets van de waarheid zoeken in de bladzijden van de Bijbel.

Ik geloof dat God heeft gesproken en dat de Bijbel de ware woorden van God weergeeft. Met dit fundament hangt ons begrip van wat Hij heeft gezegd af van ons persoonlijk verlangen naar en voortdurende waakzaamheid voor de waarheid. De verantwoordelijkheid daarvoor is op onze schouders gelegd door de apostel Paulus die zei: **Benaarstig u, om uzelf Gode beproefd voor te stellen, een arbeider, die niet beschaamd wordt, die het Woord der waarheid recht snijdt** (II Tim. 2:15, St.Vert.). In de Bedeling der Genade, dat is de huidige periode van Gods stilzwijgen, is ons probleem dat we geen absolute bron of autoriteit hebben om voor ons vast te stellen wat de waarheid is. We definiëren ‘waarheid’ als ‘dat wat in overeenstemming is met de feiten van de Schrift.’ Onze eerste verantwoordelijkheid is dus om grondig vertrouwd te zijn met de Schrift, van het begin tot het einde. Hoe meer we daarmee vertrouwd zijn, hoe nuttiger de Bijbelse toets van de waarheid voor ons zal zijn.

Daarbij kunnen we enkele zaken betrekken die we met ons gezonde verstand kunnen bedenken, zoals het gebruik van duidelijke definities van de woorden die gebruikt worden, naslagwerken gebruiken zoals *Young's Analytical Concordance* om na te gaan hoe deze woorden gebruikt zijn in andere contexten. We houden rekening met de grammatica, identificeren het onderwerp, het gezegde, de voorwerpen, bijzinnen en bijwoorden. We moeten de gebruikelijke vragen stellen: wie?, wat?, waarom?, wanneer?, waar?, hoe? die zo waardevol zijn voor het bepalen van de waarheid in onze eigen taal. Als onze eigen vooroordelen en vooropgezette meningen worden aangevallen, moeten we ons afvragen: “wat is de waarheid?” Veel van deze vooroordelen zullen

het gevolg van zijn onze opvoeding en overtuigingen uit eerdere religieuze ervaringen. Misschien vinden we dat in onze gedachten een conflict tussen de dogma's die we geloofden en de rituelen waaraan we hebben meegedaan. Maar de echte uitdaging is onze vraag: "wat is de waarheid?" Zijn we in staat en bereid om de waarheid koste wat het kost aan te nemen als de waarheid strijdig blijkt met onze vooropgezette meningen? Ik heb naar religieuze leiders geluisterd die breedspakige preken hielden, gebaseerd op hele kleine stukjes van de Schrift. Dat is een ernstig probleem, zoals weergegeven in dit eenvoudige kwatrijn:

Be sure that you have Scripture
For all you say or do.
And where Scripture is silent,
May you be silent too.¹

Na de tweede wereldoorlog riep de Wereldraad voor kerken een concilie van hun vertegenwoordigers bij elkaar. Ik ben zeker van hun beste bedoelingen, maar zij waren niet in staat om overeenstemming te bereiken over de definitie van het woord "kerk". Latere pogingen om het woord te definiëren zijn afkomstig van mensen en niet van het Woord van God. Als we de Bijbel erop naslaan, blijkt het woord "kerk" de vertaling van het Grieks woord *ekklesia*, dat samengesteld is uit *ek* (eruit) en *klesia*, een vervoeging van het werkwoord *kaleo*, dat roepen, of iemand in een positie plaatsen, wat een verkiezing van God is. De student zal het vers Hebr. 2:12 ontdekken, een citaat van Psalm 22:23 waar het Hebreeuwse woord *kahal* voorkomt. De student die het gebruik van dit woord in het Oude Testament kent, zal begrijpen dat de *kahal* niet het gehele volk van Israël was, maar vooral de leiders van duizenden en honderden die Mozes gezegend had om het volk te richten en op hen te letten. Deze representatieve groep van leiders en leraren vormden de vergadering van God die samenkwam om op de feestdagen het ritueel in de tempel bij te wonen.

Het woord "kerk" betekent dus in werkelijkheid degenen die "eruit geroepen" zijn voor speciale taken. In deze tijd zijn de "eruit-geroepen" zij die zonder vragen of voorbehoud in Jezus Christus geloven. Zij weten dat Hij Gods openbaring is die getoond wordt aan de mensen, opdat de mens de onzichtbare en onhoorbare God kan waarnemen en die hun speciale taak hebben in de tijd van de opstanding der doden. Deze *toets van de waarheid* brengt ons tot vragen over de dogma's, sacramenten en rituelen van deze kerken. Misschien zijn hun wortels in de Schrift net zo zwak als de definitie van het woord "kerk" zelf. Wat de dogma's betreft, vraagt onze *toets van de waarheid* zich af: "waar staat dat je naar de hemel gaat als je sterft?" Als je niet dood bent wanneer je sterft, weerspiegelen we de leugen die satan aan Eva vertelde: "Gijlieden zult den dood niet sterven" (Gen. 3:4, St.Vert.). Waar staat dat je een onsterfelijke ziel hebt? Het is een feit dat de Schrift leert: **"En de HEERE God had den mens geformeerd uit het stof der aarde, en in zijn neusgaten**

¹ Zorg ervoor dat je Schrift hebt
Voor alles wat je zegt of doet.
En waar de Schrift zwijgt,
Zwijg dan liever ook maar zelf.

geblazen den adem (geest) des levens; also werd de mens tot een levende ziel” (Gen. 2:7, St.Vert.). De mens *is* dus een ziel en te beweren dat de mens een ziel *heeft* is één van satans grootste leugens. De werkelijkheid van de Schrift is moeilijk te aanvaarden als dat je vooroordeel was, maar nu weet je dat als je sterft je lichaam tot stof terugkeert en de geest terugkeert naar God die hem gegeven heeft (maar met daarop je specifieke stempel). Als je sterft, is de ziel dood en bestaat niet meer totdat God je terugbrengt tot het leven in de opstanding.

De waarheid van de opstanding is buitengewoon heerlijk, want alleen Hij is in staat dit tot stand te brengen. Zoals Paulus zegt: **“Want evenals in Adam allen sterven, zo zullen ook in Christus allen levend gemaakt worden”** (I Cor.15:22, NBG). Zelfs zij die tegen God in opstand zijn gekomen en op de rol staan om vernietigd te worden (de tweede dood) zullen levend gemaakt worden om het oordeel aan te horen. De opvatting dat mensen naar de hemel gaan, is niet Schriftuurlijk, maar is het resultaat van Griekse filosofieën in heidense godsdiensten uit het verleden die aan het Griekse woord ***hades*** de betekenis gaven van de “plaats van de doden.” Zelfs de Hebreëen geloofden deze leugen van satan. Dit oord, *hades*, had twee afdelingen: één voor de goede mensen en een voor de slechte mensen. Deze mythen zijn wellicht interessant, maar onze *toetsing van de waarheid* laat zien dat zelfs de geschiedenis van de rijke man en Lazarus (Lucas 15:19-31) niet de ware leer weergeeft, maar dat Christus een satire maakt van de leringen van de Farizeëen, waarmee Hij de leugens laat zien waarmee zij het gewone volk wilden beheersen. Het woord *hades* is door verschillende woorden in het Nederlands vertaald, zoals ‘dodenrijk’ en ‘hel’. Onze *toetsing van de waarheid* laat zien dat het helemaal niet om een plaats gaat, maar in tegendeel om de ‘toestand van de dood’ met zicht op de opstanding. Het Hebreeuwse equivalent is ***sheol*** waarvan nog meer onjuiste betekenissen zijn toegekend dan aan *hades*. Dat is het probleem van de vertaalkeuzes in de Statenvertaling. De religieuze opvatting over “hemel” en “hel” is dus niet gebaseerd op de waarheid, maar op onjuiste vertalingen. De *toetsing van de waarheid* vereist een duidelijker definitie van deze termen. Ten eerste betekent “hemel” dat wat meer en boven is en kan betrekking hebben op God, of in het meervoud, de machtigen, Zijn leger. Het woord “hel” is anders en is afgeleid van het Oudnederlands behelan dat 'verbergen' betekent en mogelijk ook 'begraven', maar de religie heeft er de betekenis aan toegekend van de “de poel van vuur en zwavel” uit Openbaring 20:10. Als vertaling van *hades* en *sheol* slaat dit evenwel de plank volledig mis. Die “poel” is een beeld van de uiteindelijke vernietiging van hen die God niet kennen, noch het Evangelie van Jezus Christus gehoorzamen (II Thess.1:8). De *toetsing van de waarheid* ontdekt ook dat het begrip “eeuwige bewuste pijniging” onschriftuurlijk is. Het beproeven van satan, het beest en de valste profeet houdt verband met de aïon en zij zullen falen. De uiteindelijke toestand van hen en van de zondaar die zich niet wil bekeren, is vernietiging. God is geen monster, maar Zijn oordeel is feitelijk Zijn rechtvaardige orde in de wereld.

Een andere *toetsing van de waarheid* is nodig voor het woord “verlossing”. Toen Maarten Luther zich losmaakte van de Katholieke Kerk had hij in de boeken Romeinen en Johannes ontdekt, dat de verlossing is door geloof in Jezus Christus en niet door rituelen, sacramenten of biechten bij de priester. Zulke dingen hebben geen betekenis vergeleken bij de heerlijkheid en kracht van geloof in Christus. De *toetsing van de waarheid* is nodig omdat zo veel van satans leugens zijn bestendigd in filosofie, wetenschap, politiek en godsdienst. Als we ons daarvan niet bewust zijn, worden we op en neder, heen en weder geslingerd door onze gevoelens en niet door het Woord

van God, de waarheid. Satan wil ons doen geloven dat alle bovennatuurlijke, wonderbaarlijke of catastrofale gebeurtenissen “de hand van God” is. Als we letten op het werk van Mozes toen hij de plagen in Egypte bracht, zien we duidelijk dat de macht van satan aan het werk was in de tovenaars van Farao. In de Dag der Genade kan God wonderen doen, maar die gebeuren altijd in het verborgene en het is niet mogelijk daar logische bewijzen voor te leveren. Aangezien satan kracht heeft, is het dwaas te beweren dat alleen God wonderen kan doen. Het feit is dat de valse profeet in Openbaring 13 door het beest naar voren gebracht wordt om het volk te misleiden met wonderen en een pratend afgodsbeeld. In de Dag der Genade kunnen we niet in tongen spreken of zieken genezen. We hebben geen enkele van de zichtbare krachten van de Heilige Geest die de gelovigen in de Handelingenperiode bezaten. Satan verzocht Jezus Christus in Mattheüs 4:1-11 en hij gebruikte de Schrift voor zijn doeleinden. Satan zei Hem stenen in brood te veranderen, Zichzelf van een hoge toren af te storten zodat Zijn engelen Hem zouden redden en ten slotte beloofde hij Hem al de koninkrijken van de wereld te zullen geven als Hij hem zou aanbidden. De antwoorden van Christus, citaten uit **Deuteronomium**, waren een *toetsing van de waarheid*. Hij zei: **Niet alleen van brood zal de mens leven, maar van alle woord, dat uit de mond Gods uitgaat (8:3), Gij zult de Here, uw God, niet verzoeken (6:16), De Here, uw God, zult gij aanbidden en Hem alleen dienen (6:13; 10:20)**. Je moet de waarheid volgen als je als gelovige je Redder, de Here Jezus Christus, wilt begrijpen.

Als Johannes 3:16 Christus de Redder der mensen maakt en I Timotheüs 2:5 stelt dat er één middelaar tussen God en mensen, de mens Christus Jezus, dan is Jezus volmaakt en hebben we geen andere kerk, voorganger, leraar, middelaar, sacrament of boetedoening meer nodig. Christus is voldoende voor al onze behoeften. We zijn gered door Zijn genade en niet door iets wat we zelf kunnen doen. Genade kan niet worden verdiend. Je zonden zijn alle vergeven. Je bent volmaakt in Hem.

ISSUE NO. 216 uitgegeven op 20 Januari 1997